

that an action is specifically in progress (which is only one of the meanings of the English “progressive”: consider a sentence such as “I’m getting up at six tomorrow”) is:

zijn + aan het + infinitive of action verb

Wij zijn op dit moment aan het voetballen.

We are playing soccer at this moment.

Jouw moeder is vis aan het bakken.

Your mother is frying fish.

Ik ben aan ’t schrijven.

I am writing.

Ik ben een brief aan ’t schrijven.

I am writing a letter.

Ik ben een computerspelletje aan het spelen.

I am playing a computer game.

Hij is televisie aan het kijken.

He is watching TV.

Zij is aan het internetten.

She is on the Internet.

Another way to express an action in progress is with the expression **bezig zijn te** + infinitive or **bezig zijn met**:

**Hij is bezig de klok te repareren.
met de reparatie van de klok.**

He is repairing the clock.

15.2.2 Not in all tenses

Unlike English, Dutch does not have a progressive aspect in all tenses: **zijn + aan het + infinitive** action verb can be used in the simple present, simple past and the future tense, but not, for example, in the present perfect or past perfect; in those cases, we cannot use the **zijn + aan het + infinitive** action verb construction:

Zij is aan het voetballen.

She is playing soccer.

Hij was haring aan het eten.

He was eating herring.

We zullen aan 't reizen zijn, terwijl jij hier bent.

We will be travelling while you are here.

Je bent al lang aan het wachten.

You have been waiting for a long time.

Zij hadden al tien uur gereden, toen ze merkten dat ze hun bagage niet bij zich hadden.

They had been driving for ten hours, when they noticed they didn't have their luggage with them.

15.2.3 Verbs of position

A slightly different shade of meaning is indicated by phrases with verbs of position—which, however, should not be understood too literally in their dictionary meanings:

Zij zaten t.v. te kijken.

They were watching TV.

Hij ligt nog te slapen.

He is still sleeping.

Zij staan in de keuken te praten.

They are in the kitchen talking.

De sokken hangen te drogen.

The socks are drying.

15.2.4 Let's try it

Reply to the following with the words given in brackets.

Example: Q Wat doet zij? (zijn aan het/televisie kijken)

A Zij is televisie aan het kijken.

- 1 Wat ben je aan het doen? (zijn aan het/mijn schaatsen schoonmaken)
- 2 Wat zaten jullie daar te doen? (zitten/internetten).
- 3 Wat was je aan het doen toen hij thuiskwam? (zijn aan het/de was doen)
- 4 Wat doen die mensen daar? (staan/op Sinterklaas wachten)

- 5 Waarom was je gisteren in het stad? (*zijn aan het/winkelen*).
- 6 Wat doe je nu? (*zijn aan het/de krant lezen*).
- 7 Waar is je vader mee bezig? (*bezig zijn te/het gras maaien*).
- 8 Wat doet die student daar op de grond? (*liggen/slapen*).
- 9 Wat doet hij? (*zitten/denken*).
- 10 Wat doen die studenten daar eigenlijk? (*zijn aan het/studeren voor een examen*).

15.3 The present participle

An equivalent to the “-ing” form also exists in Dutch, but is only used as an attributive adjective. Present participles in Dutch are formed by adding -d(e) to the infinitive:

De jongen kwam huilend binnen.

The boy came in crying.

Jij wordt slapend(e) rijk.

You're getting rich without even trying. (literally: while you are sleeping)

Wij gingen zingend(e) naar huis.

We went home singing.

Al doende leert men.

One learns (by) doing.

When used as an attributive adjective, it follows the rules of adjectives:

een slapende hond a sleeping dog

Ik hoor een huilend kind. I hear a crying child.

15.4 The infinitive

The Dutch infinitive can be used as an abstract noun, but always with neuter gender. It is then often equivalent to an English form in “-ing”:

Reizen is altijd duur. Travelling is always expensive.

Is roken hier verboden? Is smoking prohibited here?

Summary of the forms of two typical verbs, *horen* and *vallen*.

Present	<i>hij hoort</i>	he hears
	<i>hij valt</i>	he falls
Past	<i>hij hoorde</i>	he heard
	<i>hij viel</i>	he fell
Pres. perf.	<i>hij heeft gehoord</i>	he has heard
	<i>hij is gevallen</i>	he has fallen
Past pef.	<i>hij had gehoord</i>	he had heard
	<i>hij was gevallen</i>	he had fallen
Future	<i>hij zal horen</i>	he will hear
	<i>hij zal vallen</i>	he will fall
Conditional	<i>hij zou horen</i>	he would hear
	<i>hij zou vallen</i>	he would fall
Future perf.	<i>hij zal gehoord hebben</i>	he will have heard
	<i>hij zal gevallen zijn</i>	he will have fallen
Cond. pef.	<i>hij zou gehoord hebben</i>	he would have heard
	<i>hij zou gevallen zijn</i>	he would have fallen
Infinitive	<i>horen</i>	to hear
	<i>vallen</i>	to fall
Past. part.	<i>gehoord</i>	heard
	<i>gevallen</i>	fallen
Pres. part.	<i>horende</i>	hearing
	<i>vallende</i>	falling

Colloquial speech and writing

16.1 Particles

Natural colloquial usage, whether spoken or written, conveys not just factual information but also a variety of attitudes such as urgency, casualness, politeness or uncertainty. Of the many different ways in which we do this, one is by using words that do not so much add a meaning to the sentence as an attitude: by using *particles*.

An illustration:

Abrupt

Less abrupt

Put that package on the table!

Just put that package on the table.

Wait!

Wait a second.

Dutch does this—and to a far greater extent than English—by means of a rich assortment of particles. They are most often (but not necessarily) of one syllable, unstressed and stand in inconspicuous places in the sentence where they are easily overlooked:

Zou ik jouw mobielte/gsm'etje even mogen gebruiken?

Could I use your cell phone *for a bit*?

Kunt u me soms de weg wijzen?

Can you *by any chance* show me the way?

Hoe heette die ook al weer?

What was his name *again*?

U hoeft toch niet helemaal naar het centrum.

After all, you don't need to go all the way downtown.

Ik wou graag eens een Hollandse boerderij bezoeken.

I'd like to visit a Dutch farm *sometime*.